

כניסת השבת 19:31
צאת השבת 20:33

עלון מורה

סיפורים מחזקים

זאת חוקת התורה

אשה אחת מחדרה, שומרת מסורת, בת 35 אחרי עשר שנות נישואים ועדיין ללא ילדים! בכל דרך שפנתה, כל סגולה שעשתה ותוצאות אין! אביה של אותה אשה מחדרה, היה מחובר לשני העולמות, העולם העליון, וכן גם העולם התחתון... וכל אלו שהוא מחובר אליהם בעולם העליון הם פועל יוצא של חבריו בעולם התחתון...

יום אחד הגיע אותו אב לבתו בחדרה ואמר לה 'בתי, כבר ניסית הכל, אבל יש בידי פתרון עבורך, מקוה שאת "זורמת" אתי 'בטח אבא, אעשה הכל בשביל שיהיה לי ילד' אמר לה האב 'יש לי חבר פה קרוב, בבאקה אל גרביה, שיח ערבי, שרואה בקפה, בנס קפה, רואה קלפים, רואה בדוקים, רואה בקסמי אזניים, בקיצור רואה מה שרואה, אבל הכי חשוב, שממנו את יוצאת מאה אחוז עם ילדים בדוק! (יותר מד"ר פישר...) הביטה הבת באביה, אמנם היא לא דתיה ולא שומרת שבת, אבל יש לה מזוזה ותמונה של הבבא סאלי על הקיר... 'מה שייך כאן באקה אל גרביה?' חשבה בלבה, היא נסתה להניא את אביה מלנסוע לשייח, אבל אביה היה נחרץ, אמר שהוא חייב נכד באופן בהול, לא אכפת לו איך? אפילו מתחת לבלטה...

הבת מחדרה, יש לה הרבה יראת כבוד, וכיבוד אב אצלה בחשיבות עליונה, לכן החליטה ללכת עם אביה, העקר שיהיה מרוצה! לקח האב את בתו במכונית הב.מ.ו.ו היוקרתית שלו, נסעו אל באקה אל גרביה והגיעו לביתו של השייח המפורסם, שער מוזהב ושומרים שנראים כמו מקורים קדמו את פניהם והכניסו אותם אחר כבוד אל השייח. השייח לגלג את המסבחה ושאל את חברו היהודי 'לשם מה באת?' 'זו בתי, באתי בשבילה, היא כבר עשר שנים נשואה ואין ילדים' 'מההה??' התפלא השייח! 'מה הבעיה? תיכף אביא לה משהו ומאה אחוז יהיו לה ילדים' 'וכמה זה עולה?' שאל האב, והשייח נקב בסכום מטורף!! אבל לאבא זה לא הזיז, כהוא זה, כסף לא ימנע ממנו לזכות לנכד ראשון, נהפוך הוא! הוא יעשה הכל ולא משנה הדרך!

אמר להם השייח: 'אני הולך רגע להכין את זה, חצי שעה יהיה מוכן, אני הולך לעשות את התפילות שלי והכישופים כדי שתצליחי' כעבור חצי שעה חזר השייח ובידו חמגשית ובה עוף בגריל, הביט באשה ואמר לה: 'כנף ימין זה בן כנף שמאל זה בת' 'מה?' 'אני חוזר' אמר השייח 'אם את אוכלת כנף ימין של העוף זה בן, אם את אוכלת כנף שמאל של העוף זו בת'

הבת נלחצה משהו, אבל אביה שהיה לחוץ עוד יותר על נכד ראשון, הבחין במצוקה של בתו, ומיד שאל את השייח 'היא צריכה לאכול את כל הכנף

של העוף או מספיק שהיא רק טועמת?' והשייח אמר שהיא לא חייבת לסיים את כל הכנף, מספיק שהיא רק טועמת' לשייח לא היה אכפת אם היא נוגסת, טועמת, גורסת... הוא כבר ראה איך הוא משלשל לכיסו הון עתק! אבל הבת הצטמררה! חשבה בלבה 'נכון אני לא שומרת תורה ומצוות ונכון שמדובר בסה"כ על טעימה קטנה חד פעמית, אבל לאכול מעוף לא כשר, שהכין אותו לא פחות משייח ערבי! זה קו אדום! האבא קלט אותה ומיד נסה לדבר על לבה במושגים שלו 'רק טטעמי חד פעמי חתיכונת קטנה ומאה אחוז יהיו לכם ילדים, מאוחר יותר, נסתדר עם בורא עולם, וגם אל תשכחי בתי, שמלבד חברים שייחים, יש לי בנוסף, גם חברים רבנים ומקובלים, אתן להם אחר כך סכום כסף ויעשו לך תיקון כנף ימין... מה הבעיה בכלל?'

'אבא אני לא מסוגלת' אמרה הבת והשייח התחיל להלחיץ והאבא לוחץ, והתחילו לקרב לה את החמגשית ממש עד לפיה וגם השייח באדיבותו נעץ את המזלג בחתיכונת עוף והגיש לאבא והבת, עוד רגע קט וכנף ימין נכנסת לפיה והאבא והשייח כל העת 'תאכלי, נו תאכלי, רק חתיכה קטנה ויש לך ילדים מאה אחוז!' 'הנה' אמר השייח 'חתיכתי חתיכה ממש פיצית של כנף ימין וזה אומר שאוטוטו יהיה לכם ברית, רק טטעמי את הטיפה הזו וזהו!' ותוך כדי שהוא מדבר עמה ומנסה לשכנעה, התקרב השייח עם המזלג ממש קרוב אליה והיא הבת לקחה ממנו את המזלג והשייח הרגיש נצחון! וכשהמזלג בידה נעוץ בחתיכת עוף כנף ימין, השליכה הבת את המזלג עם חתיכת העוף לצד השני של הסלון וברחה מן הבית, והשאירה את אביה עם חברו השייח.

כשהגיעה לביתה בחדרה, ספרה לבעלה שניסו להאכיל אותה בעוף לא כשר, אבל היא אמרה: נכון שאני רק מסורתית, אבל אני לא אעשה זאת לבורא עולם! הרימה את עיניה למרום ואמרה: 'ריבונו של עולם, עדיף להיות בלי ילדים ועם אוכל כשר, מאשר לאכול נבלות וטרפות עם ילדים' הקב"ה ראה את מסירות הנפש שלה, את התפילה התמימה שלה, ושאפילו אשה רחוקה, יודעת מהי חוקת התורה!?! וכעבור עשרה חודשים נולד לה בשעה טובה בן בריא ושלם, בלי כנף ימין... ובלי כנף שמאל... כי מי ששומר על חוקת התורה השם לא מקפח שכרו. האשה הזו ספרה את סיפורה בברית המילה של בנה (ומי היה הסנדק? השייח... סתם אני צוחק...) וחזרה היא ובעלה בתשובה שלמה ב"ה. האבא ששמע את הסיפור בברית, קבל פתאום 'סיבוב' והדברים של בתו לחלו לנפשו עמוק עמוק, הוא הבין עד לאיזה תהום התדרדר? וגם בגילו 66 עדיין לא מאוחר לשוב אל השם, והוא אכן זנח את דרכו הרעה וחזר הביתה אל בית המדרש ועולם התורה ב"ה.

חייל ערץ פטרול בעיר חברון, היה זה בשעות הקטנות של הלילה לפנות בוקר ממש, זמן שאין נפש חיה ברחובות. לפתע הגיח מחבל מאחד הסמטאות וירה על החייל צרור כדורים, החייל נפצע מכך ושכב בתוך הג'יפ פצוע ומדמם. והנה עבר שם בחור כבן 20, הבחור היה בדרכו מקרית

ארבע לתפילה במערת המכפלה בחברון, כאשר ראה הבחור את הפצוע מיד הגיש לו עזרה ראשונה. הנשמה, חבישות, כל מה שנזקק אותו חייל. ותוך כדי פעולות ההצלה הזעיק במכשיר הסלולארי שבידו את כוחות הפינוי וההצלה. הבחור טיפל בחייל במסירות ולא עזבו לרגע. גם כאשר הגיע המסוק אשר לקח את החייל לבית החולים הצטרף הבחור אל החייל והמשיך לטפל בו במסירות ורק כאשר הגיעו הורי החייל לבית חולים עזב הבחור את בית החולים. החייל היקר שכב בבית החולים מספר חודשים, עבר מספר ניתוחים, עד שברוך ה' הבריא ושוחרר מבית החולים. ביום השחרור סיכמו הרופאים עם הורי החייל את כל תהליך הריפוי שעבר בנם, בתוך כך אמרו הרופאים להורים בצורה נחרצת: 'חיי בנכם ניצלו אודות לטיפול הראשוני שקיבל מאותו בחור, אילולא טיפול זה, לא היה לבנכם סיכוי לשרוד'.

כאשר שמעו זאת הורי החייל, החליטו שהם צריכים להכיר את הבחור שהציל את חיי בנם ולהכיר לו תודה, אך הם לא הכירו כלל מי הוא הבחור, ולא היה להם קצה חוט איך להגיע לאותו בחור? מה עשו הורי החייל? היה להם קיוסק קטן בעיר מגוריהם, תלו על פתח הקיוסק שלט גדול עם סיפור המעשה, שבה "נשמת כל חי" ושם כתבו שהם מאד מעוניינים להכיר את הבחור שהציל את בנם, ומבקשים מכל מי שמכיר או שמע אודותיו שייצור איתם קשר.

לאחר זמן עברה שם קרובה של אותו בחור וראתה את השלט אשר על הקיוסק, ידעה הקרובה שסיפור המעשה בשלט שייך לבחור שהוא קרוב שלה, היות והבחור סיפר לה על המעשה שלו עם החייל בחברון.

נכנסה בהתרגשות לקיוסק וסיפרה לבעלת הבית כי היא יודעת ומכירה את הבחור, וכמובן מסרה את מספר הטלפון של הבחור. בהתרגשות רבה התקשרה אם החייל אל מספר הטלפון שקיבלה, לאחר מספר משפטים כבר הוברר לה כי אכן היא מצאה את מציל בנה.

היות ורצו הורי החייל להכיר את הבחור ומשפחתו, וכמובן להכיר לבחור תודה על מעשהו הגדול "הצלת חיי בנם", הזמינו הורי החייל את הבחור עם משפחתו אליהם לסעודה משותפת. כאשר הגיעו הבחור והוריו לבית הורי החייל ההתרגשות הייתה רבה, ואז לפתע הביטה אם הבחור באם החייל וקראה לעברה: 'רגע, רגע, תגידי לי האם את מכירה אותי?', "לא" ענתה אם החייל, "האם את מכירה אותי? את נשמעת כמי שמכירה אותי?" השיבה אם הבחור: "אכן נראה לי שאני מכירה אותך" נכון יש לכם קיוסק במקום פלוני?!

'דעי לך שאני הייתי בקיוסק שלך לפני 20 שנה, הייתי אז בהריון, אמנם מחמת שנתגלה בבדיקות כי ישנה בעיית בריאות לעובר החלטתי לבצע הפלה לעובר, המרפאה הייתה ליד הקיוסק שלכם, לפני הביקור במרפאה נכנסתי לקיוסק שלך לשותות משהו, ואז התחלנו לשוחח וסיפרתי לך על החלטתי.

כששמעת את החלטתי, שכנעת אותי שלא לבצע את ההפלה, את הסברת לי כי בהרבה מקרים הרופאים טועים מאד בקריאת הבדיקות, היו הרבה מקרים שאחר שנולד התינוק הוא היה בריא ושלם, וכל הפחדות הרופאים היו לשווא, נתת לי כתובת של רופא מומחה שכדאי להתייעץ איתו, שמעתי לעצתך התייעצתי עם הרופא הבכיר, ואכן הוא הפריך את כל תחזיות הרופאים הקודמים, ואז כמובן לא ביצעתי את ההפלה.

הצביעה אם הבחור על הבחור הנ"ל שניצב שם, יישרה מבט לאם החייל, ואמרה: "את רואה את הבחור הזה? זה העובר אשר היה במעי!! הוא נולד בריא ושלם, גדל והגיע עד הלום" המשיכה אם הבחור בהתפעלות גלויה - 'שימי לב מה קרה פה !! בזכותך הבן שלי הגיע לאוויר העולם, בזכותך הוא חי, היום הגיע הזמן לשלם לך על החיים שנתת לבני, הנה היום לאחר 20 שנה, בני נתן חיים לבנך..... גם אחרי עשרים שנה בורא עולם לא שוכח!

מעשה שספר הרב אביאל חיים חורי שליט"א:

לפני כמאה שנה בעיר בגדאד, בימיו של הגאון רבינו יוסף חיים, שהיו אז בעיר כמה שווקים, "שוק אל אל סמאק" הוא שוק הדגים, "שוק אל ספאפיר" הוא שוק הכלים, וכן "שוק אל חארג", הוא שוק הבדים. בתוככי השוק שכנה חנותו של סוחר יהודי בשם רבי אברהם, שהיה ישר ונאמן. בכל בוקר, לאחר תפלת שחרית, היה רבי אברהם יושב בבית הכנסת, וקורא שם את ספר התהילים כולו, ולאחר מכן היה פונה אל ביתו, שם היה סועד את לבו בפת שחרית, ורק אחר כך היה מגיע באיחור אל השוק. שם כבר היו ממתנים לו סטונאים ערבים שהעריכו את ישרותו ואת טיב סחורתו, והיו רוכשים ממנו בדים יקרים, בפרט בדי משי, שלא נמצאו כמותם.

מנהג סוחר בגדאד היה, שכאשר היו מסכימים על המקח, היה תוקעים כף זה לזה (כמו לחיצת יד), באומרים "שרף מוחמד", כלומר, בכבוד מוחמד, שהוא נביאם, שהיו נשבעים בכבודו שיתקיים המקח, ומאותה שעה לא יכלו עוד לחזור בהם המוכר והקונה מן המקח. והנה רבי אברהם הלז, לא רצה להוציא מפיו דבר בשבחו של מוחמד נביא הישמעאלים, לכן היה דרכו לומר "ישרף מוחמד",

במקום "שרף מוחמד". והערבים שהיו שומעים כן, היו סבורים כי יש לו איזו טעות בהגיית המילה "שרף", ולכן לא ייחסו לכך כל חשיבות.

פעם אחת, אחד הסוחרים הצעירים הרגיש בלבו כי מסתתר כאן איזה דבר. לאחר שסיים את המקח אצל רבי אברהם, פנה לצעיר יהודי אחד שעמד בשוק ושאל אותו, אמור לי, בלשונכם אבן אל סבאת (לשון היהודים), מהו פירוש המילה "ישרף"? השיבו אותו צעיר בתמימות: ישרף, פירושו יחארג", שהוא פירוש המילה ישרף באש בלשון הערבים. שמע כן אותו סוחר ערבי צעיר, ומיהר לביתו של המושל, כשהגיע ללשכתו, הודיע לאחראים כי דבר חשוב לו אל המושל. לאחר שהמתין כמה שעות, הורשה להכנס אל המושל וכה אמר לו: דע לך אדוני הוויזר, כי ישנו סוחר אחד מגדולי הסוחרים בשוק הבדים בעירינו, וכל הערבים לוקחים ממנו את הבדים, וכאשר גומרים את המקח, הוא אומר "ישרף מוחמד", ובירתי היטב את הדברים, ונודע לי כי פירוש דבריו הם קללה כנגד נביאינו, ובכך הוא מבזה אותנו ואת דתנו, אם על המלך טוב, יכתב להמיתו תיכף ומיד! השיב לו המושל בדברי תודה על שהביא לידיעתו ענין חשוב כל כך, אך מאחר והוא עדיין חושש שאולי נפלה כאן טעות, הוא יברר את הדברים ביום הקרוב, ולאחר מכן יחליט בענין. לקח המושל את פרטי היהודי וכתובתו מיד הסוחר הערבי, ונפרד ממנו לשלום.

בלילה ההוא, כאשר חזר הגאון רבי יוסף חיים מבית הכנסת אל ביתו, התלוו אליו מספר אנשים מיהודי

בגדאד לברר כמה שאלות כפי שהיו רגילים תמיד, רק אחד מהם, לא היה מוכר לנאספים, שערר היה אדמוני ופניו מאירות, והנה הוא פונה בעזות לרבי יוסף חיים ושואל אותו: חכם! מה פירוש המילה "ישרף" בלשון הקודש?

השיבו רבי יוסף חיים, "ישרף, פירושו יחארג". אמר לו אותו יהודי, "לא כן חכם! ישרף פירושו ינהר!" (ינהר, כלומר, יאיר). שמע רבי יוסף חיים ושתק. והנה לאחר כמה דקות שוב חזר אותו יהודי אדמוני ושאל, "חכם, מה פירוש המילה ישרף"? ושוב השיב רבי יוסף חיים, "ישרף פירושו יחארג!" אמר לו אותו יהודי, לא נכון, חכם! ישרף פירושו ינהר! ינהר! שמע זאת רבי יוסף חיים ושוב שתק. לפני שנכנס רבי יוסף חיים אל ביתו, פנה אליו שוב אותו יהודי אדמוני ואמר לו, "חכם! כבודו לא ישכח! יחארג פירושו ינהר! ינהר!" תמה רבי יוסף חיים ובלבו שמר את הדבר.

לפני עלות השחר, קם הגאון רבי יוסף חיים ויצא מביתו, כשהוא פונה אל בית

הכנסת לאמירת הסליחות. והנה הוא רואה לפניו כרכרה הדורה בפתח ביתו, ומן הכרכרה יורד המושל בכבודו ובעצמו. מיהר רבי יוסף חיים אל המושל ושאל אותו 'אדוני המושל, איזה דבר הטריד אותך בשעה מוקדמת כל כך עד שבאת אל ביתי?' אמר לו המושל 'אדוני הרב, רציתי לדבר עם כבודו באיזה ענין, אך תחילה ירשה לי לשאול אותו דבר מה שמעניין אותי, מהו פירוש המילה "ישרף" בשפתכם היהודים? אז נזכר רבי יוסף חיים במה שאירע עמו בליל אמש עם האדמוני, והבין כי יש דברים בגו, השיב למושל, ישרף, פירושו ינהר, שיאיר כאור יומם! שמע כך המושל, הודה לרבי יוסף חיים ואמר לו, דע לך חכם, כי אחד הערבים הצעירים, רצה להעליל על הסוחר אברהם משוק אל חארג', כאילו הוא ביזה את נביאינו, וכעת נודע לי כי לחינום ניסה להעליל עליו, ועתה אוציא אותו בעצמו להורג היום הזה! ואמנם, מיד הורה המושל, ולקחו את אותו סוחר ערבי ותלו אותו על העץ.

כאשר הגיע רבי יוסף חיים לבית הכנסת, קרא אליו את רבי אברהם ואמר לו, דע לך, כי בזכות ספר תהלים שאתה קורא בכל יום, זכית שפדו את נפשך! אמש בתוך הקהל היה בחור אדמוני שנראה שונה בנוף המקומי, אך דאג גם שאני אדע שהמילה "ישרף" פירושה "יאיר" ולא כפי שזה נשמע, וזה היה לא אחר מאשר דוד המלך בכבודו ובעצמו שהציל אותך בזכות שאתה קורא את ספר התהילים שלו.

כדי להמחיש ולחדד, איך יצר הרע עושה לנו "בית ספר"?

נספר שבמדינה אחת, נידון גנב אחד לתליה, והיה להם מנהג לתת לנידון 3 בקשות לפני מותו, וחייבים למלא אותן ויהי מה? וכשבאו אל הגנב ושאלו אותו 'מה תבקש בקשה ראשונה? השיב להם הגנב: 'רוצה אני לאכול אבטיח' 'אבל זו לא העונה עכשיו!' הסבירו לו, והוא אמר 'אין בעיה נמתין...' עבר הרבה זמן עד שהביאו לפניו אבטיח ואכל. 'עתה, מה בקשתך השנייה?' 'אני רוצה גוש גדול של שלג'

'אבל עכשיו תחילת הקיץ, אין כאן שלג, אותו ניתן להשיג רק בארצות רחוקות ורק בחורף, זה יקח זמן רב למלא בקשתך...' 'אין בעיה' אמר הגנב 'אמתין בסבלנות...' ושוב עבר זמן רב הביאו לפניו שלג ושאלו לבקשתו האחרונה? והשיב להם 'אני רוצה להקבר ביחד עם המלך...' אמרו לו אבל המלך צעיר ועדיין חי... 'סבלנות יש לי בטונות... השיב, וזו בדיוק דפוס פעולתו של יצר הרע, מתעתע בנו בכל עת.

כך הסבירו חז"ל את הפסוק "וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת" ודרשו חז"ל "בשמים - ממעל" - בכל דבר רוחני תשאף ליותר מקסימום האפשרי, אבל "בארץ, מתחת", בדברים גשמיים תסתפק במועט.

משל לעשיר גדול שהיה

לו ארמון מפואר, בו היתה קומת גג עם מדרגות של עץ שהיו מובילות לגג,

לימים רצה העשיר שלא יעלו לגג, ובקש ממשרתו הנאמן שיסיר את מדרגות העץ, הלך העבד לעשות את רצון העשיר, ועלה מדרגה לאחריו כשגבו לגג, והסיר את המדרגה שמתחתיו, ושוב עלה מדרגה והוריד את זו שנשארה, כך עשה בכלן, עד שהגיע לגג והמדרגות הוסרו,

אך כשרצה לרדת לא יכול היה, שהרי כבר לא נשארו לו מדרגות שיוכל לרדת, החל זועק לעזרה, בא בעל הבית ואמר לו, לא כך עושים, אלא עולים למעלה ומתחילים משם להוריד את המדרגות, ומורידים מדרגה מדרגה עד שנשארים למטה. שמע זאת המשרת ושמר עצה זו לעצמו,

לימים היה לעשיר בור עמוק בחצר עם מדרגות ובקש ממשרתו להוריד את המדרגות, זכר המשרת את העצה שניתנה לו אז, והחליט ליישמה, עלה למעלה והוריד מדרגה מדרגה עד שנשאר למטה, ושוב החל זועק לעזרה, בא בעל הבית ואמר לו המשרת, עשיתי מה שאמרת לי בפעם שעברה והנה אנכי שוב בצרה! חייך לעשיר ואמר לו, דע תמיד היכן הוא העיקר והיכן הוא הטפל, כשאתה רוצה להישאר למטה והוא העיקר, התחל מלמעלה למטה, אך כאשר העיקר נמצא למעלה עליך להתחיל מלמטה למעלה.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבת בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הלית ולרפואת הרב דב הכהן קוק בן שושנה ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבת בת רחל ודונית אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעמי ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ואדיר בן לאה וברוך בן חבובה ודליה בת חבובה ויהודה בן חבובה וזכי בן חנה ואסתר פריידה בת פאבל ולאה בת דבורה.